

„Няма да усетите колко хубаво ще протече животът Ви!“ - казваше надписът.

Малък бирборд със стъклена витрина, поставен на нивото на човешки ръст, в който принципно рекламните плакати се сменят. Този обаче не се сменяше. Картинката беше на някаква туристическа дестинация с море и палми.

Горски се спря и гледа изречението много, много дълго.

„Няма да усетите,“ - промърмори той – „колко хубаво ще протече животът Ви.“

Съвсем спретната, напомадена, изблизана, улица „Витошка“ сияеше празна в три посред нощ. Зимният вятър подръпваше краищата на графитено сивото кашмирено палто на Горски.

Той не беше помествал очи от надписа, но в един момент съвсем отчетливо си представи как, ако погледне надясно от билборда, там ще има паве. Погледна вдясно. Паве се появи.

Горски се наведе, взе камъка и с няколко удара разби витрината. Издърпа рекламния винил, занесе го до близкото кошче за боклук и го подпали.

После продължи пътя си, без ни най-малко да ускорява крачка.